

Bemærkninger til lovforslaget

Dette lovforslag skal ses som et led i bestræbelserne for at afskaffe unødvendigt bureaukrati.

Parfumeafgiften opkræves i dag hos fabrikanter og importører og beregnes på grundlag af forbrug af prismærker, der udleveres af Direktoratet for Toldvæsenet til de registrerede virksomheder. Dette betyder, at importerede produkter skal pakkes ud, påsættes de af toldvæsenet udleverede prismærker og igen lægges i de originale emballager, inden de distribueres til butikkerne.

Denne besværlige og overflødige fremgangsmåde pålægger parfumebranchen store ulemper og omkostninger og betyder væsentligt dyrere varer for forbrugerne.

Det er på denne baggrund med god grund, at såvel Forbrugerrådet som Brancheforeningen for sæbe-, parfumeri-, toilet- og kemisk-tekniske artikler har protesteret imod prismærkerne.

Prismærkerne er yderst vanskelige at indpasse i en rationel og teknisk udviklet fabrikation. Prismærkningspligten medfører, at importerede produkter, der repræsenterer en stadig stigende del af totalomsætningen, må ompakkes med stort embal-lagespild til følge.

Prismærkerne indebærer, at fabrikanter og importører i henhold til lovbestemmelserne må føre to lagre af samme sortiment, idet varer beregnet til eksport samt til Færøerne og Grønland skal lagres separat.

Prismærkerne giver under avance- og prisstop- love et stort administrativt arbejde. Monopoltilsynet fortolker prismærkeværdien som vejledende forbrugerpris og pålægger fabrikanter og impor-

tører at tilrettelægge kalkulationen, således at efterfølgende omsætningsleds indtjening ikke forøges i kroner og øre. Hvad enten en vare sælges gennem dagligvaresektoren, hos materialisten, i stormagasin eller i specialforretning, skal forbrugerprisen være den samme, og en opfyldelse af dette krav er næsten en uløselig opgave.

Prismærkerne fastsætter den højest tilladte forbrugerpris og medvirker derfor til en fastlåsning af prisniveauet.

I de øvrige EF-lande er parfumer, toiletmidler m.v. ikke pålagt parfumeafgift, og i Norge og Sverige, hvor en sådan afgift opkræves, sker dette uden prismærker.

Da det er muligt for staten og for fabrikanter og importører at administrere merværdiafgiften uden brug af prismærker, må også parfumeafgiften, der i 1980 indbragte under 1 pct. af merværdiafgiften, kunne opkræves uden prismærker.

Det foreslås derfor at ophæve de bestemmelser i loven, der kræver brug af prismærker i forbindelse med afgiftsberegningen.

I stedet foreslås det at lade afgiften udgøre 83 pct. af højeste engrospris, beregnet på grundlag af fabrikantens/importørens pris excl. afgift, merværdiafgift og ekstra rabatter af enhver art ved salg til detailhandler, jfr. den af fabrikant/importør hos toldstyrelsen deponerede prislistepris.

For frisørsaloner foreslås en lavere afgiftssats, nemlig 51 pct., i overensstemmelse med den nu gældende praksis, idet der ikke i frisørsaloner sker et videresalg af produkterne, men et forbrug.

Disse afgiftssatser er beregnet således, at statens provenu ved parfumeafgiften skulle være uændret.